

Sygn. akt VIII U 538/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 5 marca 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. W. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 11 lutego 2015 roku.

Sygn. akt VIII U 538/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. W. prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec niespełnienia jednej z przesłanek wymaganych przez przepis art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż z akt sprawy wynika, że J. W. na dzień rozwiązania stosunku pracy posiada wymagany 30-letni okres ubezpieczenia, ukończyła 55 lat życia, udokumentowała okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez co najmniej 180 dni, przedłożyła zaświadczenie z adnotacją, iż nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji zatrudnienia. Nie spełnia jednak warunków do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ podlegała przed zarejestrowaniem się w Urzędzie Pracy ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zawartej po ustaniu stosunku pracy umowy zlecenia (decyzja k. 60 akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła J. W. i z jego treści wynika, iż domaga się ona zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wniosła również o ustalenie istnienia stosunku pracy w okresie od 1 czerwca 2014 roku do 31 lipca 2014 roku, w którym świadczyła pracę w oparciu o umowę zlecenia (odwołanie – k. 2-3 a.s).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał dodatkowo, że z uwagi na to, iż wnioskodawczyni po dniu rozwiązania stosunku pracy, a przed dniem od którego przysługuje prawo do zasiłku dla bezrobotnych podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu ponownego zatrudnienia (umowa zlecenia), został przerwana ciągłość i kolejność zdarzeń określonych w art.

z ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, których tylko łączne wystąpienie uprawnia do uzyskania świadczenia przedemerytalnego (odpowiedź na odwołanie k. 5-6 a.s).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni J. W., urodzona w dniu (...), wystąpiła z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. w dniu 10 lutego 2015 roku (wniosek – k. 1-2 akt ZUS).

Wnioskodawczyni do wniosku dołączyła, obok informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych i świadectw pracy, także zaświadczenie z Miejskiego Urzędu Pracy w L. z dnia 9 lutego 2015 roku potwierdzające, że jest zarejestrowana w tutejszym urzędzie od 1 sierpnia 2014 roku, z prawem do zasiłku od 1 sierpnia 2014 roku do dnia 31 lipca 2015 roku, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej (zaświadczenie – k. 21 akt ZUS).

W okresie od 23 września 2010 roku do 31 maja 2014 roku J. W. była zatrudniona w Zakładzie Produkcji (...) Sp. z o.o. w L. w pełnym wymiarze czasu pracy. Stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kodeksu pracy w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 roku nr 90, poz. 844 z późn. zm.) przez oświadczenie pracodawcy z zachowaniem okresu wypowiedzenia z powodu niewypłacalności zakładu w rozumieniu ustawy z 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. nr 158, poz. 1121 ze zm.) – świadectwo pracy z dnia 31 maja 2014 roku k. 19 akt ZUS.

W okresie od dnia 1 czerwca 2014 roku do dnia 31 lipca 2014 roku wnioskodawczyni wykonywała pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z L. G. prowadzącą (...) w L. (okoliczność bezsporna, umowa zlecenia k. 20 akt ZUS). Następnie w dniu 1 sierpnia 2014 roku wnioskodawczyni zarejestrowała się w Miejskim Urzędzie Pracy w L. jako osoba bezrobotna (k. 21 akt ZUS).

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy dokonał sprawdzenia okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Do uprawnień uwzględnił łącznie 35 lat, 7 miesięcy i 11 dni, w tym 27 lat i 13 dni okresów składkowych oraz 8 lat, 6 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych (raport ustalenia uprawnień do świadczeń – k. 56-59 akt ZUS).

W dniu 5 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja k. 60 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych wyżej dokumentów, które nie były podważane przez żadną ze stron, a zatem nie było podstaw, aby je kwestionować.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013 roku, poz. 170 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 roku Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Tak więc powyższe przepisy uzależniają nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego od łącznego spełnienia warunków w postaci zatrudnienia przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy u pracodawcy, u którego doszło do rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia, ukończeniem 55 lat w wypadku kobiet do dnia rozwiązania stosunku pracy oraz legitymowania się okresem uprawniającym do emerytury, który w wypadku kobiet wynosi lat 30, posiadania statusu bezrobotnego i pobierania z tego tytułu przez okres co najmniej 6 miesięcy zasiłku, braku odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wnioskodawczynie w ostatnim zakładzie pracy pracowała przez ponad sześć miesięcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. Posiadała status osoby bezrobotnej i przez co najmniej sześć miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Ostatni stosunek pracy wnioskodawczynie ustał z przyczyn z dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2013 roku, poz. 674 ze zmianami). W dniu rozwiązania stosunku pracy tj. 31 maja 2014 roku wnioskodawczynie miała ukończone 55 lat i legitymowała się stażem pracy wynoszącym ponad 30 lat. Nadto wnioskodawczynie wykazała, że w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych tj. warunku wskazanego w art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, czy w związku z zawarciem umowy zlecenia po rozwiązaniu stosunku pracy w dniu 31 maja 2014 roku z przyczyn dotyczących zakładu pracy, wnioskodawczynie nie spełnia warunku opisanego w treści art. 2 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku.

Trzeba wskazać, że cytowane przepisy opisują dwie grupy przesłanek. Pierwsza, wskazana w treści art. 2 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy odnosi się do opisu stanu faktycznego istniejącego przed złożeniem wniosku i sprowadza się do sytuacji oznaczającej utratę zatrudnienia, w której osoba do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia: posiada u tegoż pracodawcy staż pracy nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła 55 lat – kobieta, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet.

Druga grupa przesłanek dotyczy sytuacji bezpośrednio poprzedzającej złożenie wniosku i łączy się ze statusem osoby bezrobotnej. Przy czym należy podkreślić, iż żadna z norm nie posługuje się warunkiem pozostawania w stosunku pracy bezpośrednio przez nabyciem statusu osoby bezrobotnej. Stanowisko takie znajduje uzasadnienie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2013 roku, III UZP 2/13, w którym stwierdzono, iż okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy (OSNP 2013/21-22/256).

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił J. W. prawo do świadczenia przedemerytalnego. Świadczenie to, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych przysługuje wnioskodawczyni od następnego dnia po dniu złożenia wniosku, tj. od dnia 11 lutego 2015 roku.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.